

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. Пазарджик, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Х.В.

като разгледа докладваното от Елисавета Радина Административно
наказателно дело № 20235220200326 по описа за 2023 година

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЕТ „С. – С. Н.“, ЕИК ****, със седалище и
адрес на управление в гр. К., представлявано от С. Г. Н., чрез адв. Б. Х.
против електронен фиш /ЕФ/ № 8505621644 за налагане на имуществена
санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на
пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата /ЗП/, издаден от Агенция
"Пътна инфраструктура" към Министерство на регионалното развитие и
благоустройството, с който на жалбоподателя – търговец е наложена
имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева за
извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата
/ЗДвП/, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

С жалбата детайлно се заявява материална и процесуална
незаконосъобразност на ЕФ, чиято отмяна се иска.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез упълномощения адв. Б. Х.
представя писмено становище, в което излага съображения за процесуална и
материална незаконосъобразност на обжалвания ЕФ. Претендира разноси.

Въззиваемата страна, чрез своя процесуален представител оспорва
жалбата и настоява ЕФ като правилен и законосъобразен да бъде потвърден.
Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за
прекомерност на претендираното адвокатско.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, по вътрешно
убеждение, ръководейки се от закона, установи:

ППС товарен автомобил „Волво ФХ 480“ с рег. № С О ** ** е
собственост на жалбоподателя-търговец. То е с технически допустима
максимална маса 27000, брой оси 3, екологична категория ЕВРО 5, в състав с
ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на
състава 44000.

На 14.08.2022г., в 19:40 часа превозното средство било управлявано в общ. Пазарджик, по път I-8 км 196+643, в посока нарастващ километър, който път е включен в обхвата на платената пътна мрежа, но за посоченото него частично не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП - за него била подадена тол декларация за преминаването, в която било посочено, че то е с три, а не с реалните пет оси (л. 56), което довело до заплащане на такса в размер, по-малък от дължимия. Размерът на дължимата и незаплатена такса за посоченото ППС за сегмент 1000808780 е 1.14лв. Заплатената по-ниска пътна такса за това превозно средство била 0.78 лева.

Нарушението било установено с устройство № 10401, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път I-8 км 196+643.

При горните данни за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП бил издаден атакуваният ЕФ, с който жалбоподателят е санкциониран като ЕТ с имуществена санкция на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева.

Нарушителят не се възползвал от правото си по чл.189е, ал. 3 от ЗДвП да заплати компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 от ЗП в 14-дневен срок от връчване на ЕФ.

ЕФ е връчен на ЕТ „С. – С. Н.“ на 08.02.2023 г. по пощата, видно от известие за доставяне, а жалбата против ЕФ е подадена пред съда на 20.02.2023 г., поради което е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок и от лице, активно легитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност.

Възраженията против ЕФ касаят неговата материално-правна и процесуално-правна законосъобразност.

Неоснователно се поддържа в жалбата, че е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като електронен фиш се издава, когато предвиденото наказание е глоба, но не и имуществена санкция, като се посочва разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, която предвижда, че един от задължителните реквизити на ЕФ е размерът на наложената глоба.

Съгласно чл. 187а, ал. 1 и 2 при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3—3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че ППС е управлявано от собственика му (въведена оборима презумпция). Ако собственикът е юридическо лице или едноличен търговец (както е в процесния случай), за допускане движението на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП се налага „*имуществена санкция*“. С оглед на изложеното, при издаване на ЕФ правилно е определена вида на наложената санкция, прилагайки разпоредбата на чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП.

Възражението, че в ЕФ не е конкретизирано за каква категория ППС е платена, съответно дължима, но неплатена тол такса и че ЕФ не притежава всички задължителни реквизити, е неоснователно. В чл. 189ж от ЗДвП са посочени **задължителните реквизити на ЕФ**, който се издава при нарушение на чл. 179, което е установено и заснето от електронна система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, а именно: мястото, датата, точния час на извършване

на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Процесният ЕФ съдържа всички горепосочени реквизити и е издаден **съгласно утвърдения от АПИ образец** (виж решение- протокол, заповед и образци – л. 58 и сл.).

Твърденията (виж жалбата , становище на л. 94), че не става ясно в какво се изразява неправомерното поведение на собственика на ППС; че има дефицит на факти, а изложените не съответстват на посочените като нарушени разпоредби в ЕФ, вкл. с тези, с които се регламентира видът и размерът на наложеното наказание, са **неоснователни**. Фактите са ясно и в достатъчен обем заявени - за процесното ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, но има тол декларация за преминаването, като заплатената такса е по-малка от реално дължимата поради невярното посочване на по-малко оси в пътното превозно средство.

Правилно е наложена **имуществена санкция** на осн. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, съгласно която: „**собственик** на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло **или частично** не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, включително в резултат на **невярно деклариранни данни**, посочени в чл. 10б, ал. 1 от ЗП, се наказва с глоба в размер на 2500 лв.“ Задължение на собственика на ППС е правилно да декларира данните за него, като размерът на дължимата тол такса се определя на база на няколко критерия, вкл. броя на осите. Броят на осите е един от индивидуализиращите белези при определяне размера на дължимата тол такса, като при неправилно деклариране отговорността е за собственика. В случая собственикът е декларирал 3 оси, като не е изпълнил задължението си да декларира, че в състав с ремарке осите на процесното ППС са 5. При това невярно обстоятелство размерът на изчислената тол-такса е по-малък от действително дължимия съобразно реалния брой оси. Затова с ЕФ частично незаплатена за посоченото ППС дължима пътна такса законосъобразно е наложена „имуществена санцкия“ в размер на 2500 лв.

Неоснователно се заявява и наличие на допуснато съществено процесуално нарушение /СПН/ с издаването на ЕФ вместо АУАН и НП.

Легалната дефиниция за ЕФ се съдържа в две правни разпоредби: § 1, т. 1 от ДР на ЗАНН и §6, т. 63 от ЗДвП. Съгласно съдържанието им *електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи.*

С чл. 189ж от ЗДвП е предвидена възможност при нарушение по чл. 179, ал. 3, което е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, **да се издаде електронен фиш** в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Вярно е, че чл. 189ж от ЗДвП изрично

препраща само към ал. 3 на чл. 179 от ЗДвП, което дава основание на част от съдилищата в страната да приемат, че ЕФ може да се издава само за нарушение по тази норма . Това становище, подкрепено с мотива за невъзможност за разширително тълкуване, е погрешно. Буквалното и систематично тълкуване на **седмата алинея на спорния чл. 189ж** съдържа ясен и изричен текст относно легално установена възможност **ЕФ да бъде издаден за нарушения по чл. 179, ал. 3—3б от ЗДвП**, т.е. законодателят изрично е уредил възможността за издаване на ЕФ и за трите нарушения по ал. 3, ал. 3а и 3б. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, уреждаща създаване на ел. система за „електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3—3в“. Допълнителен аргумент в полза на поддържаното от този състав становище е разпоредбата на чл. 187а, ал. 5 от ЗДвП, която се отнася до оборимостта на въведената с алинея първа на същата норма презумпция , според която „при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му“ (чл. 187а, ал.1 ЗДвП). Възможността вписаният собственик /ползвател да се освободи от административно-наказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения **по чл. 179, ал. 3 – 3б**, е чрез представяне в 7- дн.срок от връчването на АУАН **или ЕФ** на декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от СУПМС за него – чл. 187а, ал.4. Съдържанието на следващата алинея в същата норма само потвърждава застъпването в това решение становище, а именно ,че ЕФ се издава за нарушения по по чл. 179, ал. 3—3в ЗДвП, респ. и за процесното. И е така, тъй като *алинея пета на чл. 187а* предвижда, че при подадена декларация от собственика, че друго лице е управлявало МПС към времето на нарушението по издадения АУАН/ ЕФ, производството по акта против собственика се прекратява, а ЕФ – се отменя.

Решаващ аргумент в полза на поддържаната теза е, че всички изменения и допълнения в ЗДвП, обективирани чрез коментираните горе норми са резултат на една обща законодателна инициатива, решена с ДВ бр. 105 /2018 г., в сила от 1.01.2019.

Горното обсъждане сочи категорично и еднозначно възможността за ангажиране на административно-наказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП чрез издаване на ЕФ.

Затова няма допуснато нарушение на нормативноустановена процедура чрез издаване на процесния ЕФ за нарушение по чл. 179б, ал.3 от ЗДвП, каквото е и доказано в настоящия случай.

В него не е спорно обстоятелството, че собственик на процесното ППС е ЕТ "С. – С. Н.", ЕИК ****, представлявано от С. Г. Н. и че на процесната дата и място, горепосоченото ППС се е движело по посочения в ЕФ пътен участък, който е включен в обхвата на платената пътна мрежа.

Спорният момент е дали за движението на процесното ППС в конкретния пътен участък е била заплатена дължимата в пълен размер дължимата тол такса.

Когато собственикът на едно ППС не е заплатил изцяло или частично дължимата пътна такса при преминаване по платената пътна мрежа, нарушението се документира от *Електронната система за събиране на пътни такси*, по чл.167а, ал.3 от ЗДвП. Системата създава доклад с приложения към него статични изображения във вид на снимков материал на засеченото движение на ППС. Такъв ведно с и три снимки (статични изображения) е наличен по делото на л.49-52. Според доклада - ППС с рег. № СО ** **, собственост на ЕТ "С. – С. Н.", се е движило по път I-8, км 196+643 в посока нарастващ километър, обл. Пазарджик, като засеченото ППС е от категория N3, равна или повече от 12 тона *и с пет оси*, за него има подадена тол декларация за преминаването, но платената тол такса е по-малка от дължимата.

Докладът от ел. система и снимките от устройството са легитимирани като доказателства за отразените в тях факти и обстоятелства с чл. 189е, ал. 8 от ЗДвП, но тази норма противоречи на един от основните принципи в наказателния процес , въздигнат с чл. 14, ал.2 от НПК (препратка от чл. 84 ЗАНН). Отношението на чл. 189е, ал.8 ЗДвП към чл. 14, ал.2 от НПК е на норма от нормативен ранг с по-ниска степен (закон) към такъв с по-висока (НПК). Доказателствата и доказателствените средства не могат да имат предварително определена сила. Затова дали ще се ползва определено доказателство за установяване на някакви обстоятелства и в каква степен съдът решава при задължителния доказателствен анализ и с решението си по същество. В този смисъл доказателственият анализ и фотосите се приемат ведно с останалите доказателства за установяване на мястото, датата и часа на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа (виж и на л. 56, 97). Все в тази връзка се отчита и липсата на спор относно фактите за движение на процесното МПС по процесния участък в процесното време и техническите му параметри, респ. декларираните обстоятелства , част от които – относно броя на осите са неверни , доколкото са декларирани три, а всъщност са пет.

В електронната система е налична информация (л.56), че за процесната дата има получена тол декларация, като декларираната категория е за ППС с техническа допустима максимална маса над 12 т. с 3 оси, а заснетото ППС е с допустима максимална маса на състав от превозни средства над 12 т. с 5 оси (виж и приложената таблица със сегменти, за които има подадени и платени тол декларации за датата на нарушението, като на л. 57 е видно, че ППС е регистрирано с 3 оси.

Не е доказана неизправност на бордовото устройство или такава в ел. система на събиране на тол такси, които да са причина за неоснователно генериране на процесното нарушение. Всъщност такава неизправност е напълно опровергана, доколкото се установи несъмнено, че генерираното нарушение е резултат не от неизправност на технически компонент на ел. система за тол кастите или интегрирано към нея устройство, а от невярно декларирани данни за броя на осите, което довело до заплащане на по-малка

от реално дължимата пътна такса.

Горните факти сочат, че нарушението е осъществено от обективна страна от жалбоподателя. С разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП **собственикът** е задължен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на *съответната* такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство.

Това задължение за собственика не е изпълнено само със сключването на съществуващия договор между дружеството и „Интелигентни трафик системи“ АД, TollPass № 39638/29.09.2020 г. (виж на л. 10 и сл.). Не се установи по делото съконтрахента на търговеца-жалбоподател да не изпълнил своите задължения по този договор – по предоставяне на услуга по електронно събиране на тол такси, снабдяване на едноличния търговец с бордово устройство, заплащане дължимите такси на Агенция „Пътна инфраструктура“, което неизпълнение да влече заплащането на по-ниска тол такса в процесния случай. Както многократно се посочи, заплащането на по-ниския от дължимия реално размер на тол такса е резултат от невярно деклариране чрез бордовото устройство данни за броя на осите.

Тол таксите се дължат за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3.5 тона и се диференцират в зависимост от: техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство и *броя на осите*, екологичните му характеристики и се определят за всеки отделен път или пътен участък, като *заплащането на дължимата тол такса се извършва* чрез Електронна система за събиране на тол такси и дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

Съгласно чл. 10б, ал. 4, изр. първо от ЗП размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени деклариране тол данни, удостоверени по реда, предвиден в Наредбата по чл. 10, ал. 7, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут.

В случая, в резултат на невярно деклариране тол-данни относно броя на осите на ППС (л. 56), е заплатена тол такса в размер, по-нисък от дължимия. Размерът на дължимата и незаплатена такса за посоченото ППС за сегмент 1000808780 е 1.14 лв. Заплатената по-ниска пътна такса за това превозно средство била 0.78 лева (л. 97). Тези цифри, както и настояванията с жалбата и писменото становище, налагат обсъждане както на *два въпроса* – може ли случаят да се приеме като *маловажен* и спазен ли е принципът на *пропорционалност/съразмерност*.

Вярно е, че незаплатената част от дължимата като пътна такса сума е твърде малка, но маловажността на случая не следва само от този критерий. На първо място – до заплащане на по-нисък размер от реално дължимия се е стигнало поради заявени при деклариране неверни обстоятелства чрез

бордовото устройство. Дори на официалния сайт *TollPass* изрично е обявено към собствениците /водачите задължение за деклариране чрез Бордовото устройство на променливи параметри на превозното средство, какъвто е броят на осите. Освен, че тази информация следва да е актуална (превозното средство може да е с прикачено или не ремарке, което променя броя на осите на пътния състав от ППС), тази информация следва да е и достоверна, тъй като тя има отношение към размера на дължимата пътна такса. Декларирането на невярно обстоятелство за по-малък брой оси е неправомерно поведение , изцяло в интерес на собственика – длъжник на пътната такса. А основен правен принцип е, че никой не може да черпи права от неправомерното си поведение (*Nemo auditur propriam turpitudinem allegans!*) .

Задълженията за заплащане на пътни такси и контролът за това са свързани със събираемостта на приходите относно поддържането на републиканската пътна мрежа. Тежкотоварните автомобили засягат пътната настилка поради не само поради теглото си, но с товара си, тоест с общата си маса. Именно поради това и задължението процесното задължение е пряко свързано с вида на превозното средство с оглед неговата собствена маса. Затова не може да се приеме, че дори при незаплащане на малки суми охраняваните с коментиранияте горе норми обществени отношения не се засягат същество .

Освен това, разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП изрично изключва възможността за приложение на чл. 28 от ЗАНН по отношение на нарушения по ЗДвП, каквото е и настоящото. Тази разпоредба е влязла в сила на 23.12.2021 г., а деянието е осъществено на 14.08.2022 г., тоест към този момент законодателят вече е изключил възможността за квалифицирането му като маловажен случай, изхождайки от споделените горе съображения.

Те, впрочем, изключват и възможността да се приеме наличие на претендираната непропорционалност на наказанието. Принципът за **пропорционалност/съразмерност** е задължителен при преценка на наложената санкция, тъй като е основен сред принципите на правото на Европейския съюз (Решение на този съд от 9 февруари 2012 г. по дело М. U., C-210/10, т. 23) В т. 24 от Решението (както и редица други) е посочено, че когато по правото на Съюза не се съдържат по-точни правила за определянето на националните санкции - тъй като не предвижда изрично критерии за преценка на пропорционалността на подобни санкции, „*санкционните мерки по национално законодателство не трябва да надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимно преследваните от това законодателство цели, като се има предвид, че когато има избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до най-малко обвързващата и че причинените неудобства не трябва да са несъразмерни по отношение на преследваните цели*”. (виж и В Решение на Общия съд, VIII, 17 март 2016 година по дело T-817/14, в т.50 ; член 5, параграф 4 ДЕС;EU:T:2013:451, т. 98 и 99).

Така, при приложение на принципа на пропорционалност и посочените критерии за преценката му по правото на Съюза - следва да се има предвид преследваната цел с реализиране на създадените с ЕФ неблагоприятни за нарушителя последици. А тя е - защита на регулираните обществени отношения, свързани с поддръжката на пътя като основен фактор за безопасността на движението по него. Това мотивира решение за

пропорционалност на наложената санкция, нормативно установена в твърд размер.

При това, законодателят е създал достатъчно гъвкав законов механизъм, залегнал както в ЗДвП, така и в ЗП. Този режим включва не само инструментариума на административно-наказателната принуда, който борави с административни наказания и санкции в твърд размер, а и уредената възможност в чл. 10, ал. 2 от ЗП за лицето да заплати компенсаторна такса, в който случай същият се освобождава от административнонаказателна отговорност. В чл. 26, ал. 2 от Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, приета на основание чл. 10, ал. 6 от ЗП, е диференциран и дължимият размер на компенсаторната такса при отчитане на категорията на ППС, съответно неговата допустима максимална маса и оси, като за жалбоподателя е съществувала възможност да заплати тази такса в указания в ЕФ срок, в резултат на което фишът би бил анулиран.

В горния смисъл са Р Е Ш Е Н И Е № 11 / 11.1.2023г. на АС-ПАЗАРДЖИК, к.а.н. дело № 1022 /22 ; Р Е Ш Е Н И Е на АС Паз-к № 128/15.3.2023г., канд № 1193 / 2022 ; така и Решение № 268 от 14.03.2023 г. на АдмС – София област по к. а. н. д. № 135/2023 г.,

Изводите са за законосъобразност на ЕФ обосновават решението за потвърждаването му, поради което неоснователна е и претенцията за разноси в полза на жалбоподателя. Основателна е тази на Агенция „Пътна инфраструктура“ за юрисконсултско възнаграждение, което по чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. чл. 144 във вр. чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 27е НЗПП, предвид фактическата и правна сложност на делото, обема на доказателствения материал, проведените открити съдебни заседания, следва да се определи в размер на 120 лева, които да се възложат в тежест на жалбоподателя.

По изложените съображения, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш №8505621644 на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, с който на ЕТ „С. – С. Н.“, ЕИК ****, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание на чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева.

ОСЪЖДА ЕТ „С. – С. Н.“, ЕИК **** да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ разноси в размер на 120 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр.Пазарджик в 14-дневен срок от датата на съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____